

dobra myſil? dže je to džjecjaſtwo? Kij refne we kſchiju: Moj Abba, bndz moj Boh.

7. Ty prajisch: prawy ſnym, ſy ty psches Kryſta rany we ſwiatem žiwenju tu ſtajnje namakan? Laj, ſjeho boka frej a woda bjezesche, masch prawdosc psches tu frej? je woda ſmula cje?

8. Ty prajisch: prawy ſnym, laj! hacj da ſy ty prawy? ſy prawdosc woblekt ſo na twoje rjeschne ſtawy? ſy ſacjut Boju mož ktej prawej ſwiatoszi? zech ty ſtacj fa mjerom? zech kſchij nes ſcjerplinje?

9. Ty prajisch: prawy ſnym, laj! prawi w Božim raju po ſbožnej ſmierci ſu a herbſtwo namaſkaju. Masch ty tu nadžiju, ſo pschindjesch kmjerewi? a myſlisch ſweſelom wobsanknjicj žiwenje?

10. Nepraj, ſo prawy ſy pschi twojej morivej wjeri. Ta kwalba newobſtej, Boh ju ſchu rosecjjeri. Je twoja wjera tu bes plodow poſnata, da tajke drewo ſy, kij ſluſcha do wohnja.

11. Ach pschistup k Bohu ſam we pokucji a ſrudžbi, ſo poniž wutrobnje, kaž jada w ſtwojej wucjbi, ref: Bojo, k pokucji a k wjeri pomhaj mi. Duž budjesch prawy tu, tam pak džesch kſbožnoszi.

kvala ſo ſtej wjeru, a pak morwi wostannu, ſu hubeni, ſazlepeni; ſchtuj ſo Jefuſej da wođicj, budje wjecjnje w ſwjetli khodjicj.

2. Sswjetne wjazy wduſchi ſthowacj a we lowi wedženje, pschi tem falschne wotpocjowacj, wostaji nas bes možy, ponizowacj ſo a wolač Kryſtej, ſo psches ſtwoju nadu wot nas by wſal ſchitku ſwadu.

3. Sswjetne wjazy, ſam-paschnoszje ſakaje Boh wuswolicj, ſchtuj psches nadu hidži ſloſzje, ton bdje wjessje kmjerej pschicj. Prawa wjera lada mjeru, ſchtuj ma Kryſta we tej duschi, ſili knemu ſwojej wuschi.

4. Jefu, Kralo ſcheje radn, ty nas budjesch wuſwecjicj, daj nam ſwojho Ducha ſnady, ſo ſo moli wobnowicj, dyž ſmij lijeni, ſami wini, nemiožemy ſo cji lubicj, daj, ſo moli ſo cji ſlubicj.

5. Snadu pschewin ſchitke ſloſzje naſchej twerdej wutrobn, ſbudz naſ ſchjech ſtej ſehernoſzje, dyž we dobrem ſparni ſmij, ſo by ſwjeru, sprawej wjeru ſatem newidomnem stali, ſwjetne wjazy nejadali.

P.

150.

Du sagſt: ich bin ein Christ ic.

Woſ: O Bojo lubosny, ty.

Ty prajisch: Kſchessjan ſnym; dyž ſtutki a žiwenje wot tho, ſchtož wudawach, cji dawaju ſwjetſenje, da ſtobu derje ſtej,

149.

O ihr Menschen, laſt euch lehren ic.
Woſ: O wy wuſwolene džecji ic.

O wy ludjo wukcje ſwjeru ſa Jefuſom khodjicj tu, cji, kij